

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 103

fyrtioandra årgången

20 april 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

1999/261/GUSP:

- ★ **Gemensam standpunkt av den 16 april 1999 fastställd av rådet på grundval av artikel J 2 i Fördraget om Europeiska unionen om Libyen** 1

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 811/1999 av den 19 april 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 3

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 812/1999 av den 19 april 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1102/89 om fastställande av vissa åtgärder för verkställande av rådets förordning (EEG) nr 1101/89 om strukturella förbättringar inom inlandssjöfarten** 5

Kommissionens förordning (EG) nr 813/1999 av den 19 april 1999 om leverans av vitsocker som livsmedelsbistånd 6

Kommissionens förordning (EG) nr 814/1999 av den 19 april 1999 om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av sockerhirs som innehas av det franska interventionsorganet 9

Kommissionens förordning (EG) nr 815/1999 av den 19 april 1999 om öppnande av importtrancher dels för vete av hög kvalitet och dels för durumvete av hög kvalitet inom ramen för tullkvoterna som avses i förordning (EG) nr 778/1999 14

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 816/1999 av den 19 april 1999 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	15
-------------------------	---	----

Kommissionens förordning (EG) nr 817/1999 av den 19 april 1999 om återinförande av förmånstullar vid import av prydnadsnejlikor (på kvist) med ursprung i Israel	17
--	----

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

1999/262/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 22 juli 1998 om det stöd som Frankrike beviljat inom ramen för transaktionen med kapitaltillskott till och överlåtelse av tillgångar från Société de Banque Occidentale (SDBO)⁽¹⁾ [*delgivet med nr K(1998) 2406*] 19

1999/263/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 19 april 1999 om ändring av beslut 1999/120/EG om upprättande av provisoriska förteckningar över anläggningar i tredje land från vilka medlemsstaterna tillåter import av djurtarmar⁽¹⁾ [*delgivet med nr K(1999) 962*] 33

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

GEMENSAM STÅNDPUNKT

av den 16 april 1999

fastställd av rådet på grundval av artikel J 2 i Fördraget om Europeiska unionen om Libyen

(1999/261/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FASTSTÄLLT
DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel J 2 i detta, och

av följande skäl:

Den 22 november 1993 antog rådet ett beslut om gemensamt ställningstagande 93/614/GUSP⁽¹⁾ om en begränsning av de ekonomiska förbindelserna med Libyen i enlighet med de berörda bestämmelserna i resolution 883(1993) från Förenta nationernas säkerhetsråd.

Den 27 augusti 1998 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1192(1998) i vilken det åter bekräftar de åtgärder som fastställts i dess resolutioner 748(1992) och 883(1993) och beslutade att nämnda åtgärder omedelbart skall upphävas om FN:s generalsekreterare meddelar säkerhetsrådet att de två personer som anklagats för bombattentatet mot PanAm flyg 103 anlänt till Nederländerna för att ställas inför rätta och att den libyska regeringen samarbetar med de franska rättsliga myndigheterna i fråga om bombattentatet mot UTA 772.

Den 5 april 1999 meddelade FN:s generalsekreterare detta. De åtgärder som har vidtagits mot Libyen på grundval av resolutionerna 748(1992) och 883(1993) från FN:s säkerhetsråd bör därför upphävas till vidare.

FN:s generalsekreterare kommer inom 90 dagar från åtgärdernas tillfälliga upphävande att rapportera om Libyens uppfyllande av de återstående bestämmelserna i resolutionerna 731(1992) och 748(1992) från FN:s säkerhetsråd för att man slutgiltigt skall upphäva åtgärderna när Libyen fullt ut visat sig uppfylla kraven och besluten i dessa resolutioner i enlighet med punkt 16 i säkerhetsrådets resolution 883(1993).

Unionen anser det vara lämpligt att under tiden fortsätta med genomförandet av de åtgärder som medlemsstaterna

beslutade om 1986 gentemot Libyen på grund av landets stöd till terroristverksamhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med resolution 1192(1998) från FN:s säkerhetsråd skall de restriktiva åtgärder som vidtagits gentemot Libyen på grundval av säkerhetsrådets resolutioner 748(1992) och 883(1993) upphävas tills vidare, med undantag av de åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 8 i säkerhetsrådets resolution 883(1993).

Artikel 2

1. De åtgärder som medlemsstaterna beslutade om den 27 januari och den 14 april 1986 kommer att fortsätta att tillämpas, nämligen

- a) embargo för export av vapen och annan militär utrustning,
- b) begränsningar av den fria rörligheten för diplomatisk och konsulär personal,
- c) neddragning av personal vid diplomatiska och konsulära beskickningar,
- d) strängare viseringskrav och viseringsförfaranden.

2. I enlighet med resolution 1192(1998) från FN:s säkerhetsråd skall Nederländerna undantas från de åtgärder som anges under punkt 1 b och 1 c för att underlätta genomförandet av "Lockerbie-rättegången".

Artikel 3

En översyn av denna gemensamma ståndpunkt kommer att göras efter det att FN:s generalsekreterare har rapporterat om Libyens uppfyllande av de återstående bestämmelserna i säkerhetsrådets resolutioner 731(1992) och 748(1992).

⁽¹⁾ EGT L 295, 30.11.1993, s. 7.

Artikel 4

Denna gemensamma ståndpunkt träder i kraft den 6 april 1999.

Artikel 5

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdad i Luxemburg den 16 april 1999.

På rådets vägnar

J. FISCHER

Ordförande

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 811/1999

av den 19 april 1999

**om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 april 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 april 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	83,6
	204	49,1
	999	66,3
0707 00 05	052	114,3
	999	114,3
0709 10 00	052	86,4
	220	170,9
	999	128,6
0709 90 70	052	78,6
	204	94,5
	999	86,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	43,4
	204	43,2
	212	61,0
	600	59,2
	624	49,0
	999	51,2
	052	35,7
0805 30 10	999	35,7
	039	108,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	87,9
	400	82,6
	404	100,5
	508	79,4
	512	82,9
	524	68,6
	528	72,4
	720	82,3
	804	106,1
	999	87,1
0808 20 50	388	67,1
	512	73,6
	528	77,6
	999	72,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 812/1999

av den 19 april 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 1102/89 om fastställande av vissa åtgärder för verkställande av rådets förordning (EEG) nr 1101/89 om strukturella förbättringar inom inlandssjöfarten

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1101/89 av den 27 april 1989 om strukturella förbättringar inom inlandssjöfarten⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 742/98⁽²⁾, särskilt artiklarna 6 och 10.3 i denna, och

av följande skäl:

Enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1102/89 av den 27 april 1989 om fastställande av vissa åtgärder för verkställande av rådets förordning (EEG) nr 1101/89 om strukturella förbättringar inom inlandssjöfarten⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2433/97⁽⁴⁾, skall kommissionen fastställa de praktiska reglerna för genomförandet av skrotningsprogrammet.

Målet att minska överkapaciteten när det gäller tankfartyg har uppnåtts med tillgängliga ekonomiska resurser. Det finns ingen anledning att behålla det årliga bidraget från branschen för tankfartyg under 1999. Bidraget för tankfartyg bör följaktligen avskaffas för år 1999 och kan komma att återbetalas.

Genom artikel 6.6 a och 6.6 b i kommissionens förordning (EEG) nr 3690/92⁽⁵⁾ införs en ordning för slutgiltig skrotning baserad på en kvartalsvis förteckning över ansökningar om skrotningspremier.

För att det skall vara möjligt att placera återstående medel från förbättringsåtgärderna i de reservfonder som upprättas genom rådets förordning (EG) nr 718/1999 av den 29 mars 1999⁽⁶⁾ om en politik för gemenskapens

flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna bör inlämning av nya ansökningar om skrotningspremier enligt artikel 6.6 a och 6.6 b även fortsättningsvis stoppas tills vidare till dess att förordning (EEG) nr 1101/89 löper ut. Den kvartalsbaserade ordningen för inlämning av ansökningar om skrotningspremier från de fonder som föreskrivs i artikel 6.6 a och 6.6 b i förordning (EEG) nr 1102/89 i ändrad lydelse bör förbli tillfälligt upphävd tills nämnda förordning löper ut.

Samråd om de föreslagna ändringarna har ägt rum med medlemsstaterna och den expertgrupp för strukturella förbättringar inom inlandssjöfarten som föreskrivs i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1102/89.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1102/89 ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 skall följande läggas till som punkt 4:

”4. De årliga bidragen för år 1999 för de tankfartyg som avses i punkt 1 skall reduceras till noll och de årliga bidragen för tankfartyg för år 1999 skall återbetalas av behörig skrotningsfond.”

2. För år 1999 skall artikel 6.6 utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 1999.

På kommissionens vägnar

Neil KINNOCK

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 116, 28.4.1989, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 103, 3.4.1998, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 116, 28.4.1989, s. 30.

⁽⁴⁾ EGT L 337, 9.12.1997, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 374, 22.12.1992, s. 22.

⁽⁶⁾ EGT L 90, 2.4.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 813/1999
av den 19 april 1999
om leverans av vitsocker som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen ⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och med beaktande av följande:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare vitsocker.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning

(EG) nr 1292/96 ⁽²⁾. Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor för att bestämma de därav följande kostnaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vitsocker skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EG) nr 2519/97 och enligt de villkor som anges i bilagan.

Anbudsgivare skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 23.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr:** 123/98
2. **Mottagare** ^(?): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma
tfn (39-6) 65 13 29 88; fax: 65 13 28 44/3; telex 626675 WFP I
3. **Mottagarens representant:** uppges av mottagaren
4. **Bestämmelseland:** Angola
5. **Vara som skall framskaffas:** Vitsocker
6. **Total kvantitet (ton netto):** 285
7. **Antal partier:** 1
8. **Varans egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾: Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (V.A.1)
9. **Emballage** ⁽⁷⁾: Se EGT C 267, 13.9.1996, s. 1 (11.2 A 1 b, 2 b och B 4)
10. **Etikettering eller märkning** ⁽⁶⁾: Se EGT C 114, 29.4.1991, s. 1 (V.A.3)
 - Språk att använda vid märkning: portugisiska
 - tilläggsmärkning: —
11. **Framskaffningsmetod:** Socker som producerats inom gemenskapen i enlighet med artikel 24.1 a sjätte stycket i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 enligt följande: A- eller B-socker (punkterna a och b).
12. **Fastställt leveransstadium:** Fritt utskeppningshamnen
13. **Alternativt leveransstadium:** —
14. a) **Utskeppningshamn:** —
b) **Lastningsadress:** —
15. **Lossningshamn:** —
16. **Bestämmelseort:** —
 - hamn eller transitlager: —
 - transportväg över land: —
17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**
 - första leveranstid: 24.5 – 13.6.1999
 - andra leveranstid: 7 – 27.6.1999
18. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det alternativa leveransstadiet:**
 - första leveranstid: —
 - andra leveranstid: —
19. **Frist för ingivande av anbud (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**
 - första leveranstid: 4.5.1999
 - andra leveranstid: 18.5.1999
20. **Anbudsgarantins belopp:** 15 euro/ton
21. **Adress för inlämnande av anbud och anbudsgaranti** ⁽¹⁾:
Bureau de l'aide alimentaire, Att. mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/
Wetstraat 200, B-1049 Bryssel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (enbart)
22. **Exportbidrag** ⁽⁴⁾: Bidrag som är tillämpligt på vitsocker den 13 april 1999 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 725/1999 (EGT L 93, 8.4.1999, s. 5).

Fotnoter:

- (¹) Ytterligare upplysningar: André Debongnie (tfn (32-2) 295 14 65),
Torben Vestergaard (tfn (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverantören skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren eller dennes representant för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Leverantören skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och cesium-137 samt halten jod-131.
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 259/98 (EGT L 25, 31.1.1998, s. 39), är tillämplig vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i den förordningen är den som avses i punkt 22 i denna bilaga.
- Leverantören ombeds särskilt uppmärksamma artikel 4.1 sista stycket i nämnda förordning. En kopia av licensen skall översändas så snart exportdeklarationen har godkänts (faxnummer: (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Leverantören skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Ett sundhetscertifikat.
- (⁶) Trots punkt V.A.3 c i EGT C 114 skall påskriften lyda på följande sätt: märkning "Europeiska gemenskapen".
- (⁷) Med hänsyn till eventuell omlastning i andra säckar skall leverantören leverera 2 % tomma extrasäckar av samma kvalitet som de säckar som innehåller varorna, med ett stort R tillagt efter påskriften.
- (⁸) Bestämmelsen i artikel 18.2 a andra strecksatsen i kommissionens förordning (EEG) nr 2103/77 (EGT L 246, 27.9.1977, s. 12), senast ändrad genom förordning (EG) nr 260/96 (EGT L 34, 13.2.1996, s. 16), är avgörande för fastställande av sockerkategori.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 814/1999

av den 19 april 1999

om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av sockerhirs som innehas av det franska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.

Under den rådande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 28 600 ton sockerhirs som innehas av det franska interventionsorganet.

Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.

Om uttaget av sockerhirs försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med förbehåll för bestämmelserna i den här förordningen, får det franska interventionsorganet inleda en stående anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förordning (EEG) nr 2131/93 för export av sockerhirs som innehas av interventionsorganet.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 28 600 ton sockerhirs som skall exporteras till tredje land.

2. De regioner där de 28 600 tonnen sockerhirs lagras anges i bilaga I.

Artikel 3

1. Trots artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vara det som anges i anbudet.

2. För export som utförs enligt denna förordning skall det varken tillämpas exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar.

3. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 och till och med utgången av den fjärde påföljande månaden.

2. De anbud som läggs inom ramen för denna anbudsinfordran får inte åtföljas av ansökningar om exportlicenser som görs i enlighet med artikel 44 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁵⁾.

Artikel 5

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnade av anbud för första delanbudsinfordran löpa ut den 22 april 1999 kl. 9.00 (Brysseltid).

2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för påföljande delanbudsinfordran skall löpa ut varje torsdag kl. 9.00 (Brysseltid).

3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 27 maj 1999 kl. 9.00 (Brysseltid).

4. Anbudet skall lämnas in till det franska interventionsorganet.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

Artikel 6

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen, om denne så önskar skall genom en gemensam överenskommelse ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt köparens val. Interventionsorganet kan företräddas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

- a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran skall köparen godta partiet i befintligt skick;
- b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, men inte överskrider nedanstående gränsvärden:
 - 1 procentenhet avseende vattenhalten,
 - 0,1 procent för halten av tannin,
 - 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 689/92⁽¹⁾,
 - 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EEG) nr 689/92, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor,

skall köparen godta partiet i befintligt skick;

- c) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i b, kan köparen
 - antingen godta partiet i befintligt skick, eller
 - avvisa partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Om han emellertid begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionssockerhirs av föreskriven kvalitet, skall säkerheten inte

frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

- d) lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Köparen kan emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionssockerhirs av föreskriven kvalitet. I detta fall skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

2. Om uttaget av sockerhirs sker innan analysresultaten föreligger, skall dock köparen stå för alla risker från tiden för uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

3. Om köparen inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter det att han begärt ersättningsleverans och efter upprepade ersättningsleveranser, skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta i enlighet med bilaga II.

4. Kostnaderna för den provtagning och de analyser som avses i punkt 1 skall bekostas av EUGFJ upp till ett maximum av en analys per 500 ton exklusive kostnaderna för transsilage, utom i de fall det slutliga analysresultatet medger sämre kvalitet än den minimikvalitet som krävs för intervention. Eventuella transitlagerkostnader och kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

Artikel 7

Genom undantag från artikel 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92⁽²⁾ skall de handlingar som avser försäljningen av sockerhirs i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92, exportdeklaration och, i förekommande fall, kontrolllexportdeklarationen och, i förekommande fall, kontrollxemplaret T 5, innehålla följande angivelse:

⁽¹⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

- Sorgo de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 814/1999
- Sorghum fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 814/1999
- Interventionssorghum ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 814/1999
- Σόργο παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 814/1999
- Intervention sorghum without application of refund or tax, Regulation (EC) No 814/1999
- Sorgho d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 814/1999
- Sorgho d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 814/1999
- Sorghum uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 814/1999
- Sorgo de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 814/1999
- Interventiodurraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 814/1999
- Interventionssockerhirs, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 814/1999.

Artikel 8

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.
2. Förpliktelserna att exportera till tredje land skall täckas av en säkerhet på 50 euro per ton, varav en summa på 30 euro per ton skall ställas vid utfärdandet av exportli-

censen och resterande 20 euro per ton skall ställas före uttaget av spannmålen.

Trots artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall

- beloppet på 30 euro/ton frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att sockerhirs har lämnat gemenskapens tullområde,
- beloppet 20 euro/ton frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in det bevis som avses i artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i välgrundade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 euro per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

Artikel 9

Det franska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudsenast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Anbudsenast skall överlämnas i enlighet med schemat i bilaga III, och skickas till de nummer som anges i bilaga IV.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

<i>(i ton)</i>	
Lagringsplats	Mängd
Bordeaux	1 500
Lyon	2 900
Montpellier	6 000
Toulouse	18 200

BILAGA II

Meddelande om avvisning av partier inom ramen för den stående anbudsinfordran för export av sockerhirs som innehas av det franska interventionsorganet

(Artikel 6.1 i förordning (EG) nr 814/1999)

— Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:

— Datum för anbudet:

— Datum då köparen avvisat partiet:

Partiets nummer	Mängd i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet avvisats
			— andel tanniner uttryckt i % — % grodda kärnor — % andra orenheter — % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet — Annat

*BILAGA III***Stående anbudsinfordran för export av sockerhirs som innehas av det franska interventionsorganet**

(Förordning (EG) nr 814/1999)

1	2	3	4	5	6	7
Anbudsgivare nr	Parti nr	Mängd i ton	Anbudspris (i euro per ton) (¹)	Höjningar (+) Sänkningar (-) (i euro per ton) (preliminärt)	Kommersiella omkostnader (i euro per ton)	Destination
1						
2						
3						
etc.						

(¹) Priset inkluderar höjningar och sänkningar för de partier som anbudet gäller.

BILAGA IV

De enda nummer som skall användas för kontakt med GD VI (C/1) i Bryssel är

— fax nr: 296 49 56
295 25 15,

— telex nr: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (grekiska alfabetet).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 815/1999

av den 19 april 1999

om öppnande av importtrancher dels för vete av hög kvalitet och dels för durumvete av hög kvalitet inom ramen för tullkvoterna som avses i förordning (EG) nr 778/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivande i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats ⁽¹⁾, särskilt artikel 1 i denna, och av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 778/1999 av den 15 april 1999 om öppnande och förvaltning av tullkvoter om 300 000 ton vete av hög kvalitet och 50 000 ton durumvete och om upphävande av förordningarna (EG) nr 529/97 och (EG) nr 2228/96 ⁽²⁾ fastställs bestämmelser för import inom ramen för nämnda kvoter. Med hänsyn till situationen på gemenskapsmarknaden för vete är det lämpligt att fastställa en frist för inlämnande av ansökningar om importlicens inom ramen för denna kvot på 300 000 ton vete av hög kvalitet.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den frist för inlämnande av ansökningar om importlicens för vete med KN-nummer 1001 90 99 av en kvalitet som överensstämmer med de krav som fastställs i

bilaga I till förordning (EG) nr 778/1999 skall inledas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Fristen skall löpa ut vid utgången av den fyrtiofemte dagen efter det att den inletts.

2. De totala kvantiteter som får importeras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel skall uppgå till 100 000 ton vete.

3. Bestämmelserna i förordning (EG) nr 778/1999 skall tillämpas på denna import.

Artikel 2

1. Den frist för inlämnande av ansökningar om importlicens för durumvete med KN-nummer 1001 10 00 av en kvalitet som överensstämmer med de krav som fastställs i bilaga I till förordning (EG) nr 778/1999 skall inledas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Fristen skall löpa ut vid utgången av den fyrtiofemte dagen efter det att den inletts.

2. De totala kvantiteter som får importeras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel skall uppgå till 50 000 ton durumvete.

3. Bestämmelserna i förordning (EG) nr 778/1999 skall tillämpas på denna import.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 101, 16.4.1999, s. 36.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 816/1999

av den 19 april 1999

om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Väst-

banken och Gazaremsan⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97⁽⁴⁾ skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1 b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 april 1999.

Den skall tillämpas från den 21 april till den 4 maj 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

(i EUR per 100 enheter)

Period: 21 april – 4 maj 1999

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	11,40	9,80	27,93	13,58
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	10,20	10,69	12,85	10,66
Marocko	13,78	13,38	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 817/1999**av den 19 april 1999****om återinförande av förmånstullar vid import av prydnadsnejlikor (på kvist) med
ursprung i Israel**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 b i denna, och

av följande skäl:

I förordning (EEG) nr 4088/87 fastställs villkoren för tillämpningen av förmånstullar på storblommiga rosor, småblommiga rosor, nejlikor och prydnadsnejlikor (på kvist) inom gränserna för de tullkvoter som årligen öppnas för import av färska snittblommor till gemenskapen.

Genom rådets förordning (EG) nr 1981/94 ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 650/98 ⁽⁴⁾ öppnas och föreskrivs förvaltningen av gemenskapens tullkvoter för vissa produkter med ursprung i Algeriet, Cypern, Egypten, Israel, Jordanien, Malta, Marocko, Västbanken och Gazaremsan, Tunisien och Turkiet, samt om föreskrifter för ökning och anpassning av dessa tullkvoter.

I kommissionens förordning (EG) nr 816/1999 ⁽⁵⁾ fastställs gemenskapens producent- och importpriser på nejlikor och rosor för tillämpningen av förfarandet vid import från de berörda länderna.

I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97 ⁽⁷⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.

Den förmånstull som fastställs för prydnadsnejlikor med ursprung i Israel genom förordning (EG) nr 1981/94 upphävs genom kommissionens förordning (EG) nr 512/1999 ⁽⁸⁾.

På grundval av de prisnoteringar som har gjorts i enlighet med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och (EEG) nr 700/88 måste det konstateras att villkoret för att återinföra den förmånstull som föreskrivs i artikel 2.4 i förordning (EEG) nr 4088/87 är uppfyllt i fråga om prydnadsnejlikor med ursprung i Israel. Förmånstullen bör därför återinföras.

Mellan förvaltningskommitténs möten skall dessa åtgärder vidtas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I fråga om import av prydnadsnejlikor (på kvist) (KN-nummer ex 0603 10 13 och ex 0603 10 53) med ursprung i Israel skall den förmånstullsats som fastställdes i förordning (EG) nr 1981/94 återinföras.

2. Förordning (EG) nr 512/1999 upphävs.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 22 april 1999.

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 199, 2.8.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 88, 24.3.1998, s. 8.

⁽⁵⁾ Se sida 15 i denna tidning.

⁽⁶⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 264, 23.10.1997, s. 33.

⁽⁸⁾ EGT L 60, 9.3.1999, s. 59.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 juli 1998

om det stöd som Frankrike beviljat inom ramen för transaktionen med kapitaltillskott till och överlåtelse av tillgångar från Société de Banque Occidentale (SDBO)

[delgivet med nr K(1998) 2406]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/262/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om upprättandet av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med ovannämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDET ENLIGT ARTIKEL 93.2 I FÖRDRAGET

Genom en skrivelse av den 3 oktober 1996 underrättade kommissionen de franska myndigheterna om sitt beslut av den 18 september 1996 ⁽¹⁾ om att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget beträffande det stöd som

beviljats Société de Banque Occidentale (SDBO) och Crédit Lyonnais (CL) inom ramen för Consortium de Réalisations (CDR) avyttring av en del av SDBO till CL:s dotterbolag Banque des Échanges Internationaux (BDEI). CDR är det bolag för avyttring av tillgångar som skapades 1995 inom ramen för den andra planen för omstrukturering av CL. I detta avyttringsbolag hade CL:s osäkra tillgångar, inräknat SDBO, sammanförts. Återföringen av den sunda delen av SDBO till CL, som beslutades 1996, genomfördes den 28 juni 1996 med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 1996. Genom en skrivelse från CL av den 7 augusti 1997 fick kommissionen kännedom om att de berörda SDBO-tillgångarna slutligen hade överförts till CL:s dotterbolag Banque de l'Île-de-France.

Transaktionen ingår i den plan för omstrukturering av CL som kommissionen undersökte 1995 och 1998 och som den godkände på vissa villkor i sitt beslut 95/547/EG av den 26 juli 1995 om ett villkorligt godkännande av det stöd som Frankrike beviljat banken Crédit Lyonnais ⁽²⁾ samt i sitt beslut 98/490/EG ⁽³⁾. De osäkra tillgångar som samlats i CDR skulle successivt avyttras eller likvideras. I beslut 95/547/EG föreskrevs särskilt att den sunda delen av de dotterbolagsbanker som överförts till CDR antingen skulle säljas till tredje part eller återgå till CL före den 31 december 1995, så att CDR inte skulle ha kvar något aktivt bankföretag efter den dagen.

⁽¹⁾ EGT C 346, 16.11.1996, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 308, 21.12.1995, s. 92.

⁽³⁾ EGT L 221, 8.8.1998, s. 28.

Inom ramen för det förfarande som inleddes den 18 september 1996 lämnade de franska myndigheterna in ny information till kommissionen om storleken på kapitaltillskottet och värdet på de SDBO-tillgångar som CDR sålde till CL. Eftersom denna information avsevärt kunde ändra bedömningen av det statliga stödet i samband med de ifrågavarande åtgärderna beslutade kommissionen den 2 april 1997 att utvidga det förfarande som inleddes den 18 september 1996 enligt artikel 93.2 i fördraget⁽¹⁾.

II. BESKRIVNING AV DE ÅTGÄRDER SOM OMFATTAS AV DETTA FÖRFARANDE

i) Transaktionens bakgrund

SDBO skapades 1981 genom en fusion av två medelstora banker och var fram till 1995 ett dotterbolag till CL. 1995 överfördes den inom ramen för den övergripande planen för att undsätta CL till CL:s avyttringsbolag CDR. Banken bedrev traditionell bankverksamhet och hade en kundkrets som huvudsakligen bestod av små och medelstora företag. Den hade ett varierat utbud av affärsbankstjänster, marknadsprodukter, förvaltning av tillgångar och finansieringstekniska tjänster. En stor del av kundkretsen hade anknytning till handelsdomstolarna, till fastighetsbranschen och särskilt fastighetsmäklarna, till konstmarknaden och till finansiering av affärsrörelser inom restaurangbranschen. SDBO:s verksamhet växte mycket snabbt fram till 1992 till följd av framför allt de utestående lånen inom fastighetsbranschen, vilka vid utgången av 1992 uppgick till 7,6 miljarder franska franc av en sammanlagd balansomslutning på 21,7 miljarder franska franc. Bankens riskexponering var således i orimligt hög grad koncentrerad till ett verksamhetsområde där banken hade varit närvarande i liten utsträckning före mitten av 80-talet och där dess know-how inte var särskilt stor. I början av 90-talet började nedgången på fastighetsmarknaden att få dramatiska effekter för bankens verksamhet. Denna nedgång, tillsammans med en allmänt dålig ekonomisk konjunktur, ledde till att SDBO fick göra avsättningar för en stor del av sina utestående lån. Banken drabbades även av sin dåliga riskhantering och av att risken var koncentrerad till några få stora kunder med betalningssvårigheter (såsom Immopar och Tapie-gruppen). Denna kris orsakade betydande rörelseförluster, nämligen 159 miljoner franska franc 1992, 643 miljoner franska franc 1993 och 468 miljoner franska franc 1994⁽²⁾.

Från och med 1993 började SDBO avveckla sin verksamhet inom fastighetsbranschen och dess tillgångar på detta område överläts till CL:s avyttringsbolag för fastigheter, OIG (Omnium immobilier de gestion). SDBO återgick till att koncentrera sig på sin grundläggande bankverksamhet och genomförde 1995 ett socialt åtgärds paket i samband med att personalstyrkan minskades från 372 till 242 anställda. SDBO överfördes till CDR 1995 tillsammans med de av CL:s övriga tillgångar som skiljdes av och överfördes till avyttringsbolaget. Enligt de uppgifter som de franska myndigheterna redan 1995 lämnade in till

kommissionen innebar överföringen av SDBO till CDR ett tillskott på 578 miljoner franska franc i värdepapper och 2 487 miljoner franska franc i fordringar, dvs. en överföring av tillgångar från SDBO till avyttringsbolaget på sammanlagt 3 065 miljoner franska franc.

Under 1995 förvärrades SDBO:s ekonomiska situation ytterligare. Bankens omsättning minskade drastiskt till följd av att inlåningen minskade från 4,5 miljarder franska franc vid utgången av 1994 till 2,4 miljarder franska franc vid utgången av 1995. Utlåningen minskade från 8,8 till 7 miljarder franska franc. Bankens sammanlagda balansomslutning minskade med nästan 5 miljarder franska franc, från 17 till 12,1 miljarder franska franc. Mot bakgrund av denna utveckling av bankens affärsverksamhet fortsatte bankrörelsen att uppvisa stora förluster. Resultatet av bankrörelsen minskade från 485 miljoner franska franc 1994 till 290 miljoner franska franc 1995. Nettoresultatet som varit negativt sedan flera år tillbaka blev -506 miljoner franska franc för räkenskapsåret 1995. Till följd av förlusterna minskade SDBO:s egna kapital kraftigt. Efter det att hänsyn tagits till resultatet för 1995 (och före kapitaltillskott) hade SDBO:s egna kapital minskat till 104 miljoner franska franc, vilket innebar att om banken inte fick kapitaltillskott från CDR eller från någon som var intresserad av att ta över företaget skulle dess bankkredit återkallas på grund av att soliditeten understeg den föreskrivna miniminormen och den skulle troligen försättas i konkurs.

Tabell 1

SDBO: huvudsakliga finansiella indikatorer

(i miljoner franska franc)

	1992	1993	1994	1995
Totalt resultat av bankrörelsen	422	431	485	290
Rörelsekostnader och avskrivningar	247	288	276	272
Rörelseresultat brutto	175	142	208	18
(Netto)resultat för räkenskapsåret	-159	-643	-468	-506
Total balansomslutning	21 750	21 393	17 020	12 128
Eget kapital	917	798	535	104

Källa: SDBO:s förvaltningsberättelse, 1994 och 1995.

I slutet av 1995 definierade CDR en enhet som kunde avyttras, "den sunda banken". Värderingen och avyttringen av denna anförtröddes Compagnie Financière Edmond de Rothschild (CFER). CFER tog i november 1995 fram ett underlag som innehöll en värdering av SDBO och en

⁽¹⁾ EGT C 207, 8.7.1997, s. 5.

⁽²⁾ Nettoresultat för räkenskapsåret.

presentation av planen för en affärsmässig nystart för den nya enheten (den sunda banken). Värderingen tog hänsyn till ett flertal metoder som allmänt används vid detta slag av analys av ett företags värde: metoden med uppskrivna nettotillgångar, metoden med börsjämförelser och metoden med "disponibelt flöde" (nuvärdesberäknat). Dessa tre metoder gav en mycket stor spridning på värderingen av den s.k. sunda delen av SDBO, från -134 miljoner franska franc (flödesmetoden), -18 miljoner franska franc (börsjämförelsemetoden) till +51 miljoner franska franc (metoden med uppskrivna nettotillgångar). Medelvärdet för den sunda delen av SDBO blev på grundval av de tre metoderna -34 miljoner franska franc. Det var klart angivet i underlaget att det var nödvändigt att ge ett kapitaltillskott, vilket beräknades till 207 miljoner franska franc, till den sunda delen av SDBO och att detta skulle åligga den som förvärvade "den sunda banken".

Detta underlag skickades i januari 1996 till åtta franska banker som kontaktades i syfte att avyttra "den sunda banken", samt till Crédit Lyonnais. Överenskommelse ingicks med CL den 2 februari, utan att alla detaljer vid denna tidpunkt helt och hållet hade fastställts, genom att CDR och CL skrev under ett avtal om överföring av en fullständig verksamhetsgren från SDBO. Genom avtalet föreskrivs att denna partiella överföring omfattar tillgångar, skulder, säkra åtaganden utanför balansräkningen samt utrustning. Det har förlängts genom ett kompletterande avtal av den 20 mars 1996. SDBO och CL:s dotterbolag Banque des Échanges Internationaux (BDEI) ingick den 21 maj 1996 ett avtal om överföring av tillgångar. Genom avtalet föreskrivs att eftersom SDBO var förutbestämt att, inom ramen för CDR:s uppgift, förlora sin bankoktroj, skulle en överföring till BDEI av tillgångar och skulder på 50 miljoner franska franc som var nödvändiga för dess bankverksamhet vara det bästa sättet att utnyttja dessa tillgångar. Överföringen skulle ha retroaktiv verkan från och med den 1 januari 1996. Det sistnämnda avtalet bekräftades av SDBO:s extraordinära bolagsstämma den 28 juni 1996.

ii) Skälen till inledandet av förfarandet enligt artikel 93.2 den 18 september 1996

Vid inledandet av förfarandet av den 18 september 1996 ansåg kommissionen att följande åtgärder i samband med avyttringen av en del av SDBO till CL kunde utgöra statligt stöd: i) de villkor som var förknippade med förfarandet för avyttring av en del av SDBO, ii) kapitaltillskottet från CDR till SDBO före avyttringen av den sunda delen av SDBO till CL, iii) det pris som CL betalade för att återta den sunda delen av SDBO (50 miljoner franska franc) och iv) CL:s betalning till CDR i form av andelsbevis.

För det första uppfyllde inte villkoren för CDR:s avyttring av den sunda delen av SDBO till CL de normala regler om opartiskhet som kunde ha förväntats. Framför allt hade CDR inte i förväg genomfört någon som helst

öppen anbudsinfordran. Det var endast franska banker, åtta till antalet, som i början av 1996 tillfrågades om de var intresserade. CFER, som agerade som ombud för CDR, hade kontaktat de åtta potentiella köparna på grundval av ett förslag om kapitaltillskott, från köparen, vilket i syfte att återställa det egna kapitalet till den föreskrivna miniminivån och med hänsyn till behovet av avsättningar hade beräknats till 207 miljoner franska franc. CDR hade endast fått två erbjudanden, nämligen från Crédit Lyonnais och från Banque Delubac, varvid det senare inte hade behållits eftersom det endast omfattade en begränsad del av tillgångarna. Som kommissionen betonade vid inledandet av förfarandet enligt artikel 93.2 hade dock CDR slutligen beslutat sig för att ge ett kapitaltillskott till den del av SDBO som skulle avyttras före avyttringen till CL. De övriga åtta banker som tidigare kontaktats underrättades inte om detta slutliga kapitaltillskott från säljaren och de fick således inte möjlighet att lämna in nya anbud på grundval av de ändrade förutsättningarna.

För det andra ansåg kommissionen i sitt meddelande om inledande av det föreliggande förfarandet att kapitaltillskottet 1996 från CDR till den avyttrade delen av SDBO, som inte hade anmälts till kommissionen, kunde innehålla betydande inslag av statligt stöd. Kommissionen underströk särskilt att det inte var fastställt, vilket de franska myndigheterna ansåg, att likvidationskostnaderna skulle ha varit högre än kostnaderna för kapitaltillskottet och avyttringen. Det var inte heller fastställt att detta kapitaltillskott hade begränsats till minsta nödvändiga belopp.

För det tredje ansåg kommissionen i sitt meddelande av den 18 september 1996, på grundval av den information som de franska myndigheterna tidigare lämnat in, att det pris som CL betalade, dvs. 50 miljoner franska franc, var lägre än det genomsnittliga värdet av den sunda delen av SDBO så som det beräknats av CDR:s rådgivande bank (173 miljoner franska franc efter det kapitaltillskott på 207 miljoner franska franc som ursprungligen avsetts), vilket tydde på ett alltför lågt försäljningspris för CDR och ett motsvarande stöd till CL.

För det fjärde ansåg kommissionen vid inledandet av förfarandet att användandet av andelsbevis i CL som ett sätt att betala för CL:s återköpstransaktion skulle kunna innehålla inslag av statligt stöd och att det stred mot beslut 95/547/EG.

III. SYNUNKTER FRÅN DE BERÖRDA PARTERNA

i) Kommissionen har mottagit två synpunkter efter det att inledandet av förfarandet tillkännagavs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förenade kungariket inkom med synpunkter genom en skrivelse av den 13 december 1996 i vilken det erinras om vilken betydelse de brittiska myndigheterna fäster vid att

statligt stöd av det slag som kommissionen godkände 1995 inom ramen omstruktureringen av CL endast får beviljas en enda gång.

Société Générale, som var en av de banker som kontaktades av CDR via dess rådgivande bank i syfte att avyttra den sunda delen av SDBO, skickade den 4 december 1996 in en skrivelse till kommissionen. I denna skrivelse bekräftas den analys av CDR:s avyttringsförfarande som görs i kommissionens meddelande. Société Générale hade i början av 1996 endast kontaktats av CDR:s rådgivande bank på grundval av ett förslag om kapitaltillskott från köparen till den del av SDBO som skulle avyttras. Société Générale förklarar att de betraktat anskaffningskostnaden för den del av SDBO som skulle avyttras till summan av 50 miljoner franska franc (de uppskrivna nettotillgångarna för den sunda delen av banken) och av kostnaden för kapitaltillskottet (207 miljoner franska franc), dvs. en total kostnad på 257 miljoner franska franc. Société Générale uppger att det på dessa villkor avvisat försäljningserbjudandet, att det inte informerats av CDR om de ändringar som var en följd av beslutet att ge ett kapitaltillskott före avyttringen till den del av SDBO som skulle avyttras samt att det endast senare, via pressen, fått kännedom om CL:s förvärv av den sunda delen av SDBO på dessa ändrade villkor. Société Générale ansåg att Crédit Lyonnais därför hade fått ett stöd.

ii) Kommissionen mottog dessutom efter den utvidgning av förfarandet som beslutades den 2 april 1997 en skrivelse av den 7 augusti 1997 från Crédit Lyonnais. CL betonar särskilt att en transaktion som hade genomförts i omvänd ordning, med en försäljning (till ett negativt pris) följt av ett kapitaltillskott från köparen (CL), skulle ha fått exakt samma ekonomiska konsekvenser för CL och CDR. I det fall kommissionen skulle fatta ett negativt beslut vid utgången av detta förfarande anser CL att skyldigheten att återbetala det stöd som kommissionen i förekommande fall beräknat inte bör åligga CL, eftersom banken anser att den har betalat ett korrekt pris för återköpet av den sunda delen av SDBO.

IV. SYNTPUNKTER FRÅN DE FRANSKA MYNDIGHETERNA

Genom en skrivelse av den 11 november 1996 informerade de franska myndigheterna kommissionen om sina argument till försvar för de åtgärder som omfattas av förfarandet enligt artikel 93.2. De kompletterade dessa synpunkter genom en skrivelse av den 29 januari 1997. Dessa skrivelser fick till resultat att kommissionen utvidgade förfarandet och till följd av detta lämnade de franska myndigheterna den 13 juni 1997 in ytterligare synpunkter.

i) Förfarandet vid avyttringen av den sunda delen av SDBO

Som svar på kommissionens meddelande om inledande av förfarandet meddelade de franska myndigheterna i sin skrivelse av den 11 november 1996 att anledningen till att endast ett begränsat antal banker kontaktats av CDR:s rådgivande bank var "det begränsade intresset av ett sådant övertagande för de franska och europeiska bankerna". De franska myndigheterna betonar att det var viktigt att avyttringen skedde så snabbt som möjligt för att motverka det undergrävande av bankens rykte som var en följd av tvisterna om vissa av dess fordringar och att detta motiverade det förenklade förfarandet. I sin skrivelse av den 29 januari 1997 framför myndigheterna dessutom åsikten att det faktum att värdet enligt CDR:s rådgivande bank var negativt innebar att det krävdes ett kapitaltillskott före avyttringen från säljarens sida för att avyttringen skulle kunna äga rum, alldeles oberoende av vem som skulle komma att förvärva banken. Om köparen hade tillfört kapitalet skulle priset för avyttringen ha varit negativt, vilket skulle ha inneburit en betalning för den sunda delen av SDBO från säljaren till köparen. En sådan transaktion skulle enligt de franska myndigheterna ha varit svår att genomföra i ekonomiskt hänseende. I sin skrivelse av den 13 juni 1997 tillade myndigheterna att det klart framgick av det preliminära avyttringsunderlaget att värdet av de tillgångar som skulle avyttras var negativt före tillskott av kapital. De bifogade en skrivelse från CFER som betonade de mycket starka tidsmässiga begränsningarna för transaktionen mot bakgrund av krisen för SDBO:s rörelse, vilket innebar att det enda möjliga sättet att kontakta de banker som inledningsvis tillfrågades om ett övertagande var per telefon. CFER ansåg för övrigt att hypotesen om ett kapitaltillskott från köparen endast var en arbetshypotes och inte något absolut förhandlingskrav eftersom den avyttrade verksamhetens värde var negativt.

Enligt myndigheterna förkastade CDR erbjudandet från banken Delubac, som var det enda som hade inkommit från de åtta banker som kontaktats, eftersom det omfattade en alltför begränsad del av SDBO:s tillgångar och verksamhet och skulle ha inneburit en stor kvarstående omstrukturingskostnad för CDR.

ii) Kapitaltillskottet

Kapitaltillskottet till den sunda delen av SDBO hade enligt de franska myndigheterna, på grundval av prognoserna för företagets verksamhet, i början av 1996 omvärderats till 274,5 miljoner franska franc. Ökningen i jämförelse med den inledande uppskattning på 207 miljoner franska franc som de åtta banker som hade tillfrågats i januari samma år hade fått upplysning som berodde dels på ett behov av avsättning till reserveringar för allmänna risker i bankrörelse på 57,5 miljoner franska franc för att konsolidera avkastningen på det egna kapitalet och dels på ett ytterligare behov av eget kapital på 10 miljoner franska franc eftersom omfattningen av de tillgångar som skulle avyttras hade ökat med 400 miljoner franska franc.

Det kapitaltillskott som till sist genomfördes var dock lägre och uppgick till 240,5 miljoner franska franc. Orsaken var enligt de franska myndigheterna att tillgångarna omvärderats av den rådgivande banken CFER på grundval av reviderade uppskattningar i början av 1996.

iii) Bedömning av värdet av den avyttrade delen av SDBO; försäljningspriset

I sina skrivelser av den 11 november 1996 och av den 27 januari 1997 lämnade de franska myndigheterna in följande synpunkter till kommissionen beträffande värdet på den sunda del av SDBO som sålts till CL.

De franska myndigheterna ansåg för det första att bland de olika metoderna för att uppskatta värdet på den sunda delen av SDBO (metoden med nuvärdesberäknade flöden, börsjämförelser och uppskrivna nettotillgångar) är det lämpligast att välja flödesmetoden, vilken ger ett negativt värde som inledningsvis uppskattades till -134 miljoner franska franc. Till stöd för denna åsikt har de framfört de potentiella köparnas oro för att övertagandet av verksamheten skulle få negativa konsekvenser för deras egen lönsamhet. Detta leder således de franska myndigheterna till att bortse från såväl den uppskattning av de uppskrivna nettotillgångarna som CDR:s rådgivande bank gjorde och vilken innebar en högre värdering (+51 miljoner franc före kapitaltillskott) som från den värdering som gjordes av den rådgivande banken i det underlag som gavs till de potentiella köparna, vilken utgjorde ett genomsnitt av de tre metoderna och innebar att värdet uppskattades till -34 miljoner franska franc (före kapitaltillskott).

Myndigheterna påpekade därefter att värdet av den del av SDBO som skulle avyttras hade reviderats av CDR:s rådgivande bank i början av 1996. Resultatet av bankrörelsen hade skrivits ned med 16 miljoner franc för 1996 och prognoserna för de följande årens bankrörelseresultat hade korrigerats på samma sätt. Metoden med nuvärdesberäknade flöden ledde således till ett genomsnittligt negativt nettovärde före kapitaltillskott på -220 miljoner franska franc i stället för de -134 miljoner franska franc som angavs i CFER:s referensunderlag.

Efter att ha tagit hänsyn till dessa två omständigheter uppgick enligt de franska myndigheterna värdet på den avyttrade delen av SDBO efter kapitaltillskottet på 240,5 miljoner franska franc till 20,5 miljoner franska franc. Eftersom CL hade köpt företaget för 50 miljoner franska franc går det enligt myndigheternas åsikt inte att hävda, såsom kommissionen gör i sitt meddelande av den 18 september 1996 om inledande av förfarandet, att CL fått ett statligt stöd genom att CDR tagit ut ett alltför lågt pris, utan avyttringen har tvärtom skett till ett högre pris än det verkliga värdet av de tillgångar som sålts till CL.

I sitt meddelande av den 2 april 1997 om utvidgning av förfarandet frågade kommissionen de franska myndigheterna om skillnaden mellan detta värde på 20,5 miljoner franska franc efter kapitaltillskott och det pris på 50 miljoner franska franc som Crédit Lyonnais betalade. I sin skrivelse av den 13 juni 1997 angav myndigheterna att denna skillnad berodde på en sista justering före avyttringen av omfattningen av de tillgångar som skulle avyttras och att den var förknippad med de olika värderingsmetoder som den rådgivande banken CFER använde. Metoderna innebar att referensvärdena för värderingen av företaget låg mellan -195 och -236,7 miljoner franska franc före kapitaltillskott och mellan 45,5 och 3,8 miljoner franska franc efter kapitaltillskott. De franska myndigheterna bifogade en skrivelse från CFER i vilken det bland annat förklarades att detta värde dessutom berodde på avsättningarnas storlek i förhållande till SDBO:s utestående fordringar och att en variation i denna kvot på 0,1 % kunde ändra värdet med ungefär 20 miljoner franska franc. De franska myndigheterna drar på grundval av detta slutsatsen att det inte finns anledning att anse att avyttringen för 50 miljoner franska franc har skett till ett oriktigt pris.

iv) Betalningssättet

De franska myndigheterna har meddelat följande beträffande användningen av andelsbevis i CL som betalnings sätt i transaktionen. Först och främst är andelsbevisen värdepapper utan rösträtt och följaktligen inte jämförbara med aktier. Transaktionen leder därför inte till att CDR blir aktieägare i CL, vilket innebär att den avsedda avgränsningen mellan CL och avyttringsstrukturen upprätthålls. Enligt de franska myndigheterna kunde CL på grund av börslagstiftningen inte själv sälja de andelsbevis i CL som använts för transaktionen utan endast genomföra transaktioner för att reglera kursen på sitt eget värdepapper. Andelsbevisen i CL avyttrades på grundval av marknadspriset, till den rådande börskursen den dag som överföringen genomfördes (den 28 juni 1996). Genom sin skrivelse av den 11 november 1996 informerade även de franska myndigheterna kommissionen om att CDR mellan juni och oktober 1996 på tillfredsställande villkor hade kunnat avyttra nästan samtliga andelsbevis i CL på börsen till ett belopp av 54 miljoner franska franc, vilket innebar att transaktionen vid denna tidpunkt representerade en vinst på 6,66 miljoner franska franc för CDR.

v) Likvidationskostnaderna

I sin skrivelse av den 11 november 1996 upprepade de franska myndigheterna argumentet om att kostnaden för att likvidera SDBO, vilken av CDR uppskattades till 220-230 miljoner franska franc, skulle varit högre än CDR:s nettokostnad för den genomförda transaktionen, vilken uppgick till ca 190 miljoner franska franc (dvs. kostnaden för kapitaltillskottet på 240,5 miljoner franska franc).

franc minskat med avyttringspriset på 50 miljoner franska franc). De franska myndigheterna angav att CDR:s uppskattning av likvidationskostnaderna byggde på uppgifter från CDR:s rådgivande bank som bedömt dessa till ca 180 – 190 miljoner franska franc, varefter CDR lagt till 40 miljoner franska franc för att täcka huvudsakligen sociala kostnader eftersom CDR bedömde det belopp som angivits av CFER som otillräckligt.

I sin skrivelse av den 13 juni 1997 framförde de franska myndigheterna två nya argument beträffande CDR:s likvidationskostnader. För det första hävdade myndigheterna att det i bilaga 16 till protokollet av den 5 april 1995 mellan Crédit Lyonnais och CDR fastställs att CDR skall ersätta varje företag inom CL-koncernen för "framtida kostnader och eventuella konsekvenser av rättegångsförfaranden i tvistemål, förvaltningsförfaranden, skiljedomsförfaranden eller andra pågående förfaranden som är förknippade med de tillgångar, fordringar eller skulder som garanteras av CDR, så som de definieras i bilaga 16.2.1". Myndigheterna lade fram advokatyttranden för kommissionen, enligt vilka det sociala åtgärdspaket som förhandlats fram inom SDBO omfattades av begreppet "andra pågående förfaranden" och de ansåg att det faktum att det sociala åtgärdspaketet inte uttryckligen nämns i den berörda bilagan inte påverkar denna analys eftersom de begrepp som definieras i den berörda bilagan endast avser CDR:s skulder och inte dess tillgångar. För det andra betonade myndigheterna och deras advokater en dom nyligen från kassationsdomstolen, enligt vilken arbetsgivaren före ett friställande som motiveras av ekonomiska omständigheter måste försöka omplacera den berörda inom den koncern som företaget tillhör för att inte friställningsförfarandet skall ogiltigförklaras. Myndigheterna drar på grundval av detta slutsatsen att det är berättigat att inkludera de sociala kostnaderna, som de beräknar till 162 miljoner franska franc, i CDR:s likvidationskostnader. I sin skrivelse av den 13 juni 1997 höjde myndigheterna den tidigare uppskattningen av CDR:s likvidationskostnader och beräknade dem till i storleksordningen 350 miljoner franska franc.

Med hänsyn till ovanstående anser myndigheterna att avyttringen av en del av SDBO till CL inte innebar ett statligt stöd.

V. BEDÖMNING AV STÖDÅTGÄRDERNA

i) Snedvridning av handeln mellan medlemsstaterna

Konkurrensen mellan de finansiella företagen inom gemenskapen intensifieras för närvarande i samband med upprättandet av den ekonomiska och monetära unionen.

Med införandet av den gemensamma valutan kan handelsutbytet inom gemenskapen utvecklas utan vare sig valutarisker eller växlingskostnader, vilket innebär att de snedvridningar av konkurrensen som hittills varit begränsade till medlemsstaternas nationella marknader nu får ett större genomslag.

I enlighet med vad kommissionen betonade i sitt meddelande om inledande av förfarandet riskerar de stöd som har till syfte att hjälpa kreditinstitut att överleva trots att de har sämre lönsamhet och konkurrensförmåga att snedvrida konkurrensen på gemenskapsnivå, eftersom de gör det svårare för utländska banker att komma in på de nationella bankmarknaderna. Det är fallet i detta ärende. Det har i synnerhet uttryckligen fastställts att inga utländska banker kontaktades inom ramen för avyttringen av företaget och dessa fick således inte möjlighet att uttrycka sitt intresse. Att en icke-konkurrenskraftig fransk ekonomisk enhet överlevt tack vare stödåtgärderna i fråga berövar dessutom finansiella företag från andra länder inom gemenskapen en möjlighet att utveckla sin export till Frankrike i form av finansiella tjänster till kunderna hos den avyttrade delen av SDBO.

Även om ett kapitaltillskott till en del av företaget var att föredra framför en likvidering av hela SDBO fick ingen annan bank inom gemenskapen möjlighet att förvärva vissa delar av dess verksamhet, framför allt de sundaste delar som såldes till CL, vilka annars skulle ha avyttrats inom ramen för ett likvidationsförfarande.

Om åtgärderna i fråga innebär statligt stöd måste således slutsatsen bli att de skall omfattas av artikel 92.1 i fördraget, eftersom de i så fall utgör statligt stöd som snedvrider konkurrensen i en utsträckning som kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

ii) Förfarandet vid avyttringen av den sunda delen av SDBO

Kommissionen fastställde i sin XXIII:e rapport om konkurrenspolitiken⁽¹⁾ från 1993 sin ståndpunkt beträffande privatiseringar, varvid den angav de fall i vilka det kunde anses att en sådan transaktion inte innebär statligt stöd samt de fall i vilka en anmälan krävs på grund av en presumtion om att förfarandet i fråga är förknippat med stöd. Kommissionen erinrade om dessa fall i sitt meddelande av den 18 september 1996 om inledande av det föreliggande förfarandet. Dessa principer innebär särskilt att stöd inte föreligger och att anmälan inte behöver ske om

— försäljningen genomförs i form av en öppen anbudsinfordran,

— försäljningen genomförs på ett sätt och enligt villkor som är icke-diskriminerande och öppna för insyn,

⁽¹⁾ Jfr avsnitt 403, s. 273. DE franska myndigheterna hade i förväg informerats direkt om kommissionens ståndpunkt genom en skrivelse av den 14 juli 1993 från generaldirektören för konkurrens.

- företaget avyttras till högstbjudande, och
- de intresserade parterna får tillräcklig tid för att förbereda sitt anbud och får all den information som krävs för att kunna göra en konkret bedömning.

Enligt kommissionen kan däremot en överlåtelse innehålla inslag av statligt stöd och skall därför anmälas i förväg enligt artikel 93.3 om den

- genomförs genom ett begränsat förfarande eller genom en ömsesidig överenskommelse om försäljning (i detta fall kan det föreligga ett stöd till förvärvaren om det inte rör sig om ett marknadspris och om priset är undervärderat, jfr iii b nedan),
- föregås av ett förfarande med avskrivning av skulder till staten, offentliga företag eller annat offentligt organ, varvid stödet utgår till det företag som mottar kapitaltillskottet,
- föregås av en omvandling av skuld till kapital eller av en kapitalökning, varvid stödet utgår till det företag som mottar kapitaltillskottet, jfr iii a och iv nedan, eller
- genomförs på villkor som inte skulle vara godtagbara i en transaktion som genomförs mellan investerare i en marknadsekonomi.

Det förefaller som om denna transaktion på flera punkter inte har följt de principer ovan som skulle ha kunnat berättiga ett undantag från anmälningsskyldigheten, eftersom den inte har genomförts i form av en öppen anbudsinfordran på ett sätt som är icke-diskriminerande och öppet för insyn och eftersom den har föregåtts av ett kapitaltillskott.

Kommissionen anser att framför allt två grundläggande aspekter av förfarandet vid avyttringen av den sunda delen av SDBO inte har uppfyllt kraven på insyn och opartiskhet. För det första var den förteckning över banker som kontaktades av CDR:s rådgivande bank i januari 1996 begränsad till åtta franska företag. De franska myndigheterna motiverade denna begränsning med "det begränsade intresset av ett sådant övertagande för de franska och europeiska bankerna" och av att det var bråttom på grund av försämringen av SDBO:s rykte. Kommissionen har emellertid svårt att se vad som motiverar den preferens som givits franska banker på bekostnad av bankerna i resten av gemenskapen. Det ankommer inte på säljaren att sätta sig i en potentiell köparens ställe för att a priori göra en bedömning av det intresse denne har av ett sådant övertagande. Endast en utvidgad förfrågan på grundval av en utökad förteckning över bankföretag, även utanför Frankrike, skulle göra det möjligt att i efterhand kontrollera riktigheten i de franska myndigheternas påstående.

Förfarandet gick alltför snabbt för en avyttring av detta slag. Skrivelserna från CFER till de banker som kontaktades skickades mellan den 8 och den 11 januari 1996, med den 19 januari som en strikt tidsgräns för varje

intresseyttring. Den 22 januari 1996 skickade CFER en skrivelse till CDR med slutsatsen att det inte fanns något tillfredsställande anbud om att överta den sunda delen av SDBO. Man kan därför fråga sig vilken möjlighet de tillfrågade bankerna hade att på tillfredsställande villkor utvärdera erbjudandet. Avtalet om avyttring till CL undertecknades den 2 februari 1996. Kommissionen uppmärksammar dock att försäljningen inte fick slutgiltig verkan förrän den 28 juni 1996, efter det att transaktionen godkänts av SDBO:s extraordinära bolagsstämma. Det är således inte heller fastställt att en utvidgad förfrågan, med tanke på utvärderings- och avyttringsförfarandets längd, skulle ha inneburit att förfrågningen i någon betydande utsträckning skulle ha dragit ut på tiden och kunnat skada SDBO. Det förhastade förfarandet i januari har således inte kunnat motiveras på ett tillfredsställande sätt.

Myndigheterna har likaledes åberopat den roll som de franska bankernas goda kunskap om marknaden spelade på grund av betydelsen av SDBO:s rättsliga verksamhet och verksamhet för finansiering av små och medelstora företag. En bank som var specialiserad på denna verksamhet i ett annat land inom gemenskapen skulle dock ha kunnat tillföra know-how och ha intresse av att överta tillgångarna för "den sunda bank" som skiljts av från SDBO, i syfte att utvidga sin verksamhet till Frankrike.

För det andra har grundläggande faktorer för värderingen av företaget och för kapitaltillskottet till den avyttrade delen av SDBO ändrats under avyttringsförfarandets gång. Det är endast CL som har kunnat dra fördel av information om dessa förändringar. De åtta andra banker som kontaktats informerades inte av CDR om vare sig den ändring av värderingen av den sunda delen av SDBO som CDR:s rådgivande bank gjorde i början av 1996 eller om överföringen av skyldigheten att ge ett kapitaltillskott från köparen till säljaren och inte heller om den ändrade omfattningen av de tillgångar som skulle avyttras som nämns av de franska myndigheterna och slutligen inte heller om CDR:s beslut att öka kapitaltillskottet från 207 till 240,5 miljoner franska franc. Genom synpunkterna från Société Générale bekräftas att ingen av de åtta bankerna fick möjlighet att ändra sin bedömning och ge ett anbud på grundval av dessa nya faktorer. Myndigheterna bestrider i sina skrivelser av den 29 januari 1997 och den 13 juni 1997 att de tillfrågade bankerna skulle ha kontaktats på grundval av ett förslag om kapitaltillskott från köparen och anser att Société Générale inte kan hävda att den intresseförfrågan som riktades till företaget, om det hade godtagit erbjudandet, skulle ha medfört att det självt skulle genomföra kapitaltillskottet.

Kommissionen har kontrollerat denna specifika punkt. Den värderingsrapport som utarbetades av CDR:s rådgivande bank var det grundläggande dokumentet inom ramen för denna förfrågan och det skickades till samtliga åtta kontaktade banker. I kapitel 6.1, "Ram för värderingen", i rapporten fastställs att "värderingen av den

sunda delen av SDBO, den s.k. sunda banken, genomförs på grundval av att den avskiljs från CDR till ett företag som den skall stödja sig på och som skall säkerställa dess kapitaltillförsel. [...] Värderingen [...] skall likaledes ta hänsyn till att kapitaltillskottet till det nya företaget skall göras av mottagaren." Det framgår således mycket tydligt av dokumentet från den rådgivande banken CFER att de kontaktade bankerna tillfrågades på grundval av ett kapitaltillskott från köparens sida. Kommissionen kan därför inte anse, så som CFER och de franska myndigheterna för sin del hävdar i myndigheternas skrivelse av den 13 juni 1997, att kapitaltillskottet från köparens sida endast var en arbetshypotes.

Kommissionen uttalar sig inte om lämpligheten i sig av att ge ett kapitaltillskott till den del av SDBO som skulle avyttras före eller efter avyttringen, vilket i det senare fallet skulle ha inneburit ett negativt pris. Transaktionen skulle i vilket fall som helst medfört en anmälningsskyldighet till kommissionen enligt artikel 93 i fördraget, eftersom den innebar att medel från CDR togs i anspråk. Så snart ett tillvägagångssätt valts borde säljaren däremot ha hållit sig till detta under hela förfarandet. Såväl dessa omständigheter som ändringen av det uppskattade värdet och av omfattningen av de SDBO-tillgångar som avyttrades under loppet av försäljningsförfarandet innebär ett uppenbart ojämnt förhållande mellan CL och de andra potentiella köparna. Varje förändring av de ursprungliga villkor på grundval av vilka de potentiella köparna hade kontaktats borde ha lett till en ny anbudsinfördran. Det förfarande som genomförts har således inte säkerställt att den sunda delen av SDBO överlåtits på de icke-diskriminerande och öppna villkor som krävs.

På grundval av de ovannämnda kriterier som kommissionen tillämpar i privatiseringsärenden borde således transaktionen ha anmälts till den eftersom det var möjligt att transaktionen mot bakgrund av det förfarande som valts innehöll inslag av stöd.

iii) Åtgärder som granskas inom ramen för det föreliggande förfarandet

a) Kapitaltillskottet

Åtgärderna för att skjuta till kapital var inriktade på den s.k. sunda delen av SDBO (den sunda banken) och inte på SDBO:s mer osäkra tillgångar som på samma sätt som den juridiska enheten SDBO har fortsatt att tillhöra CDR även efter transaktionen med kapitaltillskott till och avyttring av "den sunda banken".

Kapitaltillskottet utgör en ytterligare kostnad för staten jämfört med de omstruktureringsplaner för Crédit Lyonnais som kommissionen godkände den 26 juli 1995 och den 20 maj 1998. Eftersom kapitaltillskottet, så som myndigheterna betonat, huvudsakligen avsåg att kompensera "den sunda bankens" negativa värde i syfte att undvika en transaktion med ett negativt pris är CDR:s

förluster för transaktionen oberoende av det bokföringsmässiga värdet av överföringen av SDBO till CDR, för vilken CDR gjort avsättningar eller realisationsförluster som kommissionen, i sitt beslut av den 20 maj 1998 om CL använt i sin beräkning av det uppskattade värdet (det högre värdet i intervallet) av det stöd som beviljats CL. I det föreliggande fallet (jfr nedan, bekräftelse av transaktionsens stödkaraktär) skiljer sig således stödets karaktär och belopp från det stöd till CL som redan godkänts av kommissionen.

b) *Möjligheten av att förfarandet eller försäljningspriset inneburit ett stöd till köparen*

I sitt meddelande av den 18 september 1996 om inledande av förfarandet ansåg kommissionen att det mot bakgrund av avyttringsförfarandet och företagets värde enligt myndigheternas dåvarande uppskattning, förelåg en presumtion om stöd till köparen (CL) på grundval av hypotesen att CL hade betalat ett pris för tillgångarna som understeg deras värde.

Efter utvidgningen av förfarandet i april 1997 förefaller det nu som att ett avyttringsavtal, i avsaknad av alternativa köpanbud från de andra banker som i januari 1996 tillfrågades av CDR:s rådgivande bank, undertecknades den 2 februari 1996 mellan CDR och CL om att den senare skulle överta SDBO:s sunda tillgångar för ett försäljningspris (50 miljoner franska franc) som skilde sig från myndigheternas referensvärde (20,5 miljoner franska franc) för den sunda delen av SDBO. Kommissionen kan på grund av denna skillnad och det förfarande som följts inte anse att det avyttringspris som parterna avtalat är ett marknadspris.

Kommissionen har uppmärksammat upplysningarna från de franska myndigheterna i deras skrivelse av den 11 november 1996 om den nya uppskattning som gjordes i början av 1996 av värdet på den sunda delen av SDBO mot bakgrund av att CDR:s rådgivande bank korregerat resultatprognoserna för den del av SDBO som skulle avyttras samt värdet av banken enligt metoden med nuvärdesberäknade resultatflöden, vilket nu beräknades till - 220 miljoner franska franc. Kommissionen konstaterar dock att den värderingsmetod som de franska myndigheterna för närvarande föredrar skiljer sig från deras ursprungliga presentation av transaktionen som byggde på en metod med ett vägt genomsnitt av tre värderingar utförda med olika metoder.

Trots olämpligheten i avyttringsförfarandet godtar kommissionen myndigheternas argument om lämpligheten av att använda metoden med nuvärdesberäknade flöden för att värdera det avyttrade företaget. Allmänt sett anser kommissionen att det rör sig om referensmetoden vid transaktioner av detta slag, eftersom företaget värderas med avseende på fortsatt långsiktig drift, vilket är vad en

köpare normalt anses eftersträva. CDR:s rådgivande bank hade redan i en skrivelse till CDR av den 23 februari 1996 betonat nedskrivningen av resultatprognosen för 1996 och, med hänsyn till vilken verkan denna nedskrivning skulle få på de påföljande årens resultat, betonat effekten av denna revidering på företagets värde beräknat utifrån metoden med nuvärdesberäknade flöden. På grundval av detta godtar kommissionen även det nya uppskattade värde som myndigheterna uppgett, dvs. ett negativt värde för den avyttrade delen av SDBO på 220 miljoner franska franc (före kapitaltillskott).

Mot bakgrund av säljarens beslut att ge ett kapitaltillskott på 240,5 miljoner franska franc på egen bekostnad till den sunda delen av SDBO uppgick värdet av den avyttrade delen av SDBO efter kapitaltillskottet till 20,5 miljoner franska franc, i enlighet med vad de franska myndigheterna angav i sin skrivelse till kommissionen av den 11 november 1996.

På grundval av myndigheternas uppskattning av värdet på företaget och med hänsyn till försäljningspriset på 50 miljoner franska franc är kommissionens slutsats att transaktionen inte inneburit ett stöd till köparen.

Det bör dock observeras att försäljningspriset för den "sunda" delen av SDBO (50 miljoner franska franc) till CL i sig är onormalt och oberättigat eftersom det översteg företagets värde med 29,5 miljoner franska franc, dvs. en övervärdering med ca 60 %. Myndigheterna har i sin skrivelse av den 13 juni 1997 försökt motivera detta pris med att omfattningen av de avyttrade tillgångarna ändrades i sista stund och med den stora spridningen på uppskattningarna av bankens värde, vilka varierade mellan 3,8 och 45,4 miljoner franska franc enligt CFER:s värderingsmetoder (metoden med börsjämförelser, metoden med uppskrivna nettotillgångar och metoden med nuvärdesberäknade flöden). De har dessutom lämnat in uppgifter från CFER om värderingarnas volatilitet i förhållande till avsättningarna för den avyttrade "sunda bankens" fordringar. Kommissionen konstaterar att det är uppenbart motsägelsefullt att myndigheterna först anser, i sin skrivelse av den 11 november 1996, att bankens värde enbart bör fastställas på grundval av flödesmetoden, dvs. ett värde på 20,5 miljoner franska franc efter kapitaltillskott (vilket ledde till att kommissionen utvidgade det föreliggande förfarandet för att ta hänsyn till den förändrade värderingsmetoden), för att därefter anse att försälj-

ningspriset återigen bör skrivas upp till följd av det värderingsintervall som upprättats på grundval av flera olika metoder. Övervärdet innebär att CL belastas med en extra kostnad, vilket innebär en oberättigad överföring av värde från CL till CDR och att transaktionen strider mot de uppställda målen i planen för omstrukturering av CL. Ett pris som överstiger värdet av tillgångarna kan dock inte i sig anses utgöra ett statligt stöd. Detta gäller särskilt eftersom den som drar fördel av detta övervärde är holdingbolaget CDR, vars uppgift är att avveckla CL:s dåliga tillgångar, och inte ett företag som konkurrerar med övriga företag på marknaden.

iv) Kapitaltillskottets karaktär av statligt stöd

I enlighet med vad kommissionen betonade i sitt meddelande om inledande av förfarandet kan kapitaltillskottet i fråga innehålla inslag av statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget. Kapitaltillskottet, som utgör en betydande kostnad för CDR, borde ha anmälts av myndigheterna till kommissionen innan CDR genomförde transaktionen. Eftersom CDR är ett offentligt företag, bildat av staten inom ramen för planen för undsättning av CL och kontrollerat av offentliga myndigheter, är dess medel statliga medel enligt innebörden i artikel 92.1 i fördraget. Varje kapitaltillskott från CDR till ett av dess dotterbolag utgör således statligt stöd om en privat investerare under normala marknadsförhållanden inte skulle ha gjort motsvarande transaktion⁽¹⁾. Om det bekräftas att en sådan icke-anmäl原因 innebär statligt stöd är den olaglig. Det ankommer på kommissionen att i förekommande fall fastställa om ett sådant stöd kan anses vara förenligt med fördraget.

De franska myndigheterna har inte lämnat in några uppgifter om avkastningen på det investerade kapitalet till stöd för sin tes om att åtgärden inte utgör statligt stöd, vilka skulle kunna visa att en privat investerare under likartade omständigheter hade varit beredd att bekosta kapitaltillskottet till företaget. Stödet har tvärtom i huvudsak beviljats utan förväntningar om återbetalning eftersom försäljningspriset endast ledde till att CDR fick igen en mycket liten del av kapitaltillskottet. Det faktum att samtliga kontaktade banker, med undantag av banken Delubac som gav ett anbud som avvisades av CDR eftersom det omfattade en alltför liten del av tillgångarna, avvisade erbjudandet att köpa den s.k. sunda delen av SDBO, vilket grundade sig på tillgångar vars omfattning definierats av säljaren och ett kapitaltillskott från köparen, tyder i stället på att en privat investerare inte skulle ha genomfört kapitaltillskottet. Dessutom visade de korrigerade prognoserna i början av 1996 från CDR:s rådgivande bank att företagets rörelseresultat skulle bli negativt för 1996, 1997 och 1998, vilket innebar att det uppskattade värdet av företaget på grundval av metoden med nuvärdesberäknade kassaflöden blev mycket negativt (-220 miljoner franska franc).

⁽¹⁾ I syfte att bedöma om offentliga kapitaltillskott till företag utgör statligt stöd grundar sig kommissionen på principen om en affärsmässig investerare i en marknadsekonomi, jfr meddelande till medlemsstaterna, EGT C 307, 13.11.1993, s. 3.

Kommissionen har uppmärksammat myndigheternas argument i deras skrivelse av den 11 november 1996 enligt vilket CDR:s likvidationskostnader för företagets avyttringsbara verksamhet skulle ha varit i storleksordningen 220 till 230 miljoner franska franc, medan kapitaltillskottet (240,5 miljoner franska franc) följt av försäljningen (50 miljoner franska franc) innebar en nettokostnad på 190 miljoner franska franc. De franska myndigheterna har i sin skrivelse av den 13 juni 1997 dessutom höjt sin uppskattning av de totala kostnaderna för att likvidera SDBO:s avyttringsbara tillgångar till 350 miljoner franska franc, vilket inbegriper likvidationskostnaderna för de utestående fordringarna (180 till 190 miljoner franska franc) och de sociala kostnaderna (ca 160 miljoner franska franc). De drar på grundval av detta slutsatsen att CDR gjort ett val som är förnuftigt ur aktieägarsynpunkt och att kapitaltillskottet inte utgör stöd.

Kommissionen kan inte godta att aktieägaren skall stå för de likvidationskostnader som de franska myndigheterna anger. Myndigheternas uppskattning av aktieägarens likvidationskostnader grundar sig på antagandet att CDR, som ägde SDBO, vid en likvidation skulle ansvara för skulderna och stå för diverse likvidationskostnader, som t.ex. sociala kostnader. Det bör uppmärksammas att kommissionen och EG-domstolen vid upprepade tillfällen⁽¹⁾ har argumenterat mot att dessa kostnader skall belasta aktieägaren, mot bakgrund av att aktieägarens risk är förknippad med dennes tillskott till företagets egna kapital och inte med samtliga likvidationsskulder. Att staten (eller en offentlig enhet som CDR) tar över ansvaret för alla eller en del av likvidationsskulderna kan inte tillskrivas dess roll som aktieägare utan är en följd av de ytterligare skyldigheter som den anser sig ha och som yttrar sig i form av stöd. Av detta följer att kommissionen vid beräkningen av likvidationskostnaderna endast kan ta hänsyn till den bråkdel av dessa som kan tillskrivas staten i form av aktieägare, dvs. normalt sett det belopp som utgör dess andel av företagets aktiekapital.

Kommissionen har särskilt granskat bestämmelserna i lagen av den 25 januari 1985 om sanering och likvidering av företag⁽²⁾. Lagen kan inte åberopas för att fastställa aktieägarnas ansvar för samtliga likvidationsskulder. I lagen föreskrivs (artikel 180) att om misskötsel bidragit till otillräckliga likvidationstillgångar skall de som juridiskt eller de facto varit företagsledare vara ansvariga för företagets skulder. I denna fråga bör det uppmärksammas att det inte förefaller som om CDR, i detta specifika fall, kan likställas med en företagsledare enligt ovan (vilket för övrigt inte heller är dess roll) eftersom SDBO överfördes från CL till avyttringsstrukturen först från och med räkenskapsåret 1995. Om misskötsel är en anledning till att SDBO hade otillräckliga likvidationstillgångar beror detta

med allra största sannolikhet på beslut som fattades innan SDBO överfördes till avyttringsstrukturen, vilken inträffade vid en tidpunkt då SDBO redan betraktades som en av CL:s dåliga tillgångar, vilket också var motivet till överföringen. Dessutom borde de fel som begåtts av dem som juridiskt eller de facto varit företagsledare påvisas och konsekvenserna kvantifieras. Dessa företagsledares ansvar bör således inte omfatta företagets samtliga skulder och dess likvidationsskulder utan begränsa sig till de ekonomiska konsekvenserna av dessa fel.

De franska myndigheterna har inte lagt fram några uppgifter, och inga sådan har heller kunnat beläggas inom ramen för förfarandet, som likställer CDR med att juridiskt eller de facto ha varit företagsledare för SDBO efter dess överföring till avyttringsstrukturen 1995 och att ha begått fel i form av misskötsel som motiverar att CDR skall täcka SDBO:s likvidationsskulder eller en del av dessa.

I sin skrivelse av den 13 juni 1997 erinrar myndigheterna om att det i bilaga 16.2 till protokollet av den 5 april 1995 mellan Crédit Lyonnais och CDR fastställs att CDR skall ersätta varje företag inom CL-koncernen för "framtida kostnader och eventuella konsekvenser av rättegångsförfaranden i tvistemål, förvaltningsförfaranden, skiljedomsförfaranden eller andra pågående förfaranden som är förknippade med de tillgångar, fordringar eller skulder som garanteras av CDR, så som de definieras i bilaga 16.2.1". Myndigheterna drog därav slutsatsen att i fall av likvidation skulle CDR stå för kostnaden för att gottgöra personalen för annulleringen av det sociala åtgärds paketet från 1995, vilket avtalats innan SDBO överfördes till CDR, på grund av att den rörelseverksamhet som det sociala åtgärds paketet grundar sig på upphör. Kommissionen konstaterar emellertid att i bilaga 16.2.1 till protokollet anges endast överförda tillgångar utan någon hänvisning till de berörda sociala åtagandena. Dessutom är det en likvidation som myndigheterna hänvisar till, vilken vid utarbetandet av protokollet säkerligen inte hade karaktären av "pågående förfarande". Kommissionen kan således inte godta detta argument från myndigheternas sida och inte heller de advokatyttranden på denna punkt som myndigheterna lagt fram i samma skrivelse och enligt vilka de sociala kostnaderna i samband med likvidationen till följd av bestämmelserna i protokollet mellan CL och CDR skulle belasta CDR.

Till stöd för att CDR skall stå för de sociala kostnaderna i samband med likvidationen av SDBO eller en del av dessa betonar myndigheterna i samma skrivelse av den 13 juni 1997 en dom nyligen från kassationsdomstolen⁽³⁾, enligt vilken arbetsgivaren före ett friställande som motiveras av ekonomiska omständigheter måste

⁽¹⁾ Jfr kommissionens beslut 94/1073/EG (Bull), (EGT L 386, 31.12.1994, s. 1) och EG-domstolens dom av den 14 september 1994 i mål 278/92, HYTASA, Rec. 1994, s. I-4103 f., punkt 22 i domskälen.

⁽²⁾ Journal Officiel de la République Française (Frankrikes officiella tidning) av den 26 januari 1985, s. 1547 f.

⁽³⁾ Domar från kassationsdomstolen av den 5 april 1995 och den 3 februari 1996.

försöka omplacera den berörda inom den koncern som arbetsgivaren tillhör för att inte friställningsförfarandet skall ogiltigförklaras. Det framgår dock tydligt att skyldigheten i fråga avser hur arbetsgivaren anstränger sig för att försöka hitta ett nytt arbete åt den anställde och inte vilka resultat som uppnås. Om CDR (den "koncern" som SDBO tillhör) önskar avyttra eller likvidera de tillgångar av dålig kvalitet som överförts till den är det mot bakgrund av den mycket heterogena karaktären på den förvaltade verksamheten, vilken i de flesta fall inte har något gemensamt med de SDBO-anställdas bankkompetens, föga troligt att det vid en likvidering av SDBO skulle finnas några betydande omplaceringsmöjligheter för de SDBO-anställda inom de företag som förvaltas av CDR. Det förefaller som om myndigheterna på ett diskutabelt sätt likställer arbetsgivarens (SDBO) och aktieägarens (CDR) skyldigheter. Kassationsdomstolens rättstillämpning, så som den presenterats av myndigheternas advokater, innebär att det friställningsförfarande som arbetsgivaren (SDBO) tillämpar i förekommande fall (otillräckliga ansträngningar att omplacera de berörda inom koncernen) blir ogiltigförklarat, men innebär uppenbart inte att aktieägaren (CDR) övertar vare sig denna skyldighet att försöka omplacera de anställda eller arbetsgivarens eventuella skyldighet att gottgöra dem.

Det åligger inte kommissionen att själv värdera den verkliga kostnaden för att likvidera de SDBO-tillgångar som avyttrats. På grundval av den uppskattning av likvidationskostnaderna som de franska myndigheterna lämnat in förefaller det som om de uppgick till omkring 190 miljoner franska franc. Kommissionen kan inte godta och det har inte heller fastställts att vare sig hela eller en del av dessa likvidationskostnader skall belasta aktieägaren CDR på grundval av den ovan nämnda lagen från 1985.

Kommissionen kan således inte godta den uppskattning av aktieägarens totala likvidationskostnader som de franska myndigheterna gör. Det förefaller inte som om CDR valde den minst kostsamma lösningen när den beslutade att på de ovan angivna villkoren ge ett kapitaltillskott till och sälja SDBO. I andra hand konstaterar kommissionen dessutom att även om så skulle vara fallet, på grund av påvisad misskötsel från CDR:s sida i egenkap av företagsledare juridiskt sett eller de facto, medger inte bestämmelserna i lagen från 1985 att den franska staten undandrar sig tillämpningen av artikel 92 i fördraget utan att bryta mot den rättsliga principen om att ingen kan grunda sin argumentation på fel denne själv begått.

Följaktligen kan det mot bakgrund av ovanstående fastställas att en privat investerare inte skulle ha genomfört ett sådant kapitaltillskott och att det rör sig om en åtgärd

som innehåller inslag av stöd enligt artikel 92.1 i fördraget eftersom den kan påverka handeln mellan medlemsstaterna. I enlighet med vad som anges i kommissionens meddelande om inledande av detta förfarande kan en sådan åtgärds förenlighet med den gemensamma marknaden endast granskas enligt artikel 92.3 c i fördraget, på grundval av en ny omstruktureringsplan som framför allt visar att företaget är livskraftigt.

v) Granskning av förenligheten för det stöd som beviljats i form av kapitaltillskott

Enligt EG-domstolens konsekventa rättspraxis skall stöd bedömas på grundval av sina effekter. I detta fall bör effekterna av de berörda åtgärderna, som bekostats av CDR, bedömas med utgångspunkt från "den sunda banken".

Vid granskningen av de berörda stödets förenlighet följer kommissionen de allmänna principer som anges i dess meddelanden⁽¹⁾ till medlemsstaterna om undsättnings- och omstruktureringsstöd. I meddelandet anges de villkor som skall iakttas för att ett stöd av detta slag skall kunna betraktas som förenligt med fördraget. De berörda åtgärderna är inte undsättningsstöd enligt innebörden i meddelandet eftersom de inte är tillfälliga åtgärder i avvaktan på omstruktureringsåtgärder. Deras förenlighet med fördraget måste därför fastställas genom att undersöka om de kan betraktas som omstruktureringsstöd och om de i så fall uppfyller villkoren för det slaget av stöd. Dessa villkor innebär framför allt att omstruktureringsplanen skall göra det möjligt att återställa företagets lönsamhet. För att stödet skall förklaras för förenligt med fördraget får det inte heller leda till en snedvridning av konkurrensen som strider mot det gemensamma intresset, det skall vara strikt proportionellt i förhållande till omstruktureringens kostnader och intäkter och den plan som föreskrivs skall genomföras i sin helhet.

Myndigheterna har inte lämnat in någon övergripande plan för omstrukturering av SDBO till kommissionen trots att det uppenbart var omöjligt att få en tillfredsställande lönsamhet på en del av tillgångarna. CDR vidtog dock omstruktureringsåtgärder i syfte att avskilja och sälja tillbaka den del av SDBO till Crédit Lyonnais som ansågs vara sund, dvs. den s.k. sunda banken. De mer osäkra tillgångarna stannade kvar i den juridiska enheten SDBO inom CDR. Åtgärderna utformades med hjälp av CFER, som har sammanfattat dem i sitt underlag av den 29 november 1995 (på grundval av vilket de ifrågasvarande bankerna därefter i januari 1996 tillfrågades om de var intresserade av att överta "den sunda banken") tillsammans med en presentation av den affärsplan som skulle medge en förbättring av situationen för den enhet som skulle avyttras.

⁽¹⁾ Gemenskapens riktlinjer för statligt undsättnings- och omstruktureringsstöd till företag i svårigheter (EGT C 368, 23.12.1994, s. 12).

Följande åtgärder vidtogs:

- Avvecklingen av fastighetsverksamheten började redan 1993 då större delen av SDBO:s tillgångar på detta område överfördes till CL (Omnium immobilier de gestion, vars fordringar på 44 miljarder franska franc därefter integrerades inom CDR).
- Banken återgick till att koncentrera verksamheten på de juridiska yrkena, affärsbankstjänster för små och medelstora företag, finansieringstekniska tjänster, förvaltning av tillgångar för tredje man och marknadsaktiviteter.
- Ett socialt åtgärdspaket mellan juni och slutet av augusti 1995 ledde till en avsevärd minskning av personalstyrkan från 372 till 242 anställda.
- En förbättring av kontrollförfarandena genomfördes 1995, vilket bland annat innebar att en intern revisionsenhet inrättades och att verksamhetskontrollen förstärktes.
- En intern omorganisation av banken kring två huvudavdelningar med ansvar för rörelsen (rättslig verksamhet, affärsbanksverksamhet, privat förvaltning, investeringsbanksverksamhet), produktion och logistik.

Kommissionen konstaterar att åtgärderna genomfördes redan 1995 (och redan från och med 1993 vad gäller avvecklingen av fastighetsverksamheten) och således inte vid tidpunkten för kapitaltillskottet det andra kvartalet 1996 kunde anses ingå i en omstruktureringsplan som gör det möjligt att granska förenligheten för det nya stödet med den gemensamma marknaden.

Utöver dessa åtgärder för att koncentrera och omorganisera verksamheten godkändes 1995 en affärsplan i syfte att få ordning på "den sunda bankens" rörelse. Planen syftade till att stabilisera omsättningen, vilken sjunkit mycket kraftigt under de föregående åren, med målet att strikt upprätthålla balans i affärerna.

Resultatprognoserna var emellertid avhängiga av det kapitalbelopp som därefter skulle tillföras den del av SDBO som skulle avyttras och detta belopp var ännu inte fastställt då prognoserna upprättades i slutet av 1995. Detta kapitaltillskott, som av CFER inledningsvis beräknades till 207 miljoner franska franc, skulle enligt den rådgivande banken medge ett rörelseresultat netto på 45 miljoner franska franc och ett resultat på 9,6 miljoner franska franc. Om dessa prognoser hade hållit skulle det ha varit tänkbart att den så kallade sunda delen av SDBO kunde ha blivit livskraftig, men det hade ändå inte gått att fastställa med säkerhet. Bortsett från att avkastningen på det satsade kapitalet var otillräcklig för att dra till sig riskkapital var

nämligen även företagets resultat nära noll, vilket gjorde det särskilt utsatt för oförutsedda händelser. På grundval av ett antagande om att rörelseresultatet skulle öka med 13 miljoner franska franc⁽¹⁾ till följd av det kapitaltillskott på 207 miljoner franska franc som då planerades blir det korrigerade nettoresultatet på grundval av prognoserna från slutet av 1995 ca 15 miljoner franska franc för 1998, dvs. fortfarande en mycket låg lönsamhet.

Tabell 2

Prognoserna i den affärsplan som upprättades i slutet av 1995

(i miljoner franska franc)

	1996	1997	1998
Bruttomarginal	193	190	195
Rörelseresultat brutto	40	32	37
(Netto)resultat för räkenskapsåret	6,5	0,8	2,5
Eget kapital⁽¹⁾	300		
Avkastning på eget kapital	2,1	Uppgifter saknas	Uppgifter saknas

(¹) Antagande i budgeten för 1996.

Källa: CFER.

Dessa siffror (se tabell 2) som var preliminära då prognoserna gjordes i slutet av 1995, hade upphört att vara relevanta redan då avyttringstransaktionen genomfördes 1996. Det bör uppmärksammas att enligt de upplysningar som myndigheterna lämnar i sin skrivelse av den 11 november 1996 skrev CDR:s rådgivande bank i början av 1996 ner sin uppskattning av SDBO:s preliminära resultat för 1996 med 16 miljoner franska franc och gjorde en liknande korrektion för de påföljande åren. Med hänsyn till denna korrektion skulle "den sunda banken" ha uppvisat förluster för åren 1996, 1997 och 1998. Detta ledde till att den rådgivande banken på grundval av metoden med nuvärdesberäknade resultatflöden gjorde en mycket negativ uppskattning av företagets värde. Det förefaller följaktligen inte som om företaget kunde betraktas som livskraftigt efter kapitaltillskottet.

Det första villkoret för att ett stöd skall kunna betraktas som förenligt enligt de ovan nämnda riktlinjerna är således inte uppfyllt. Kommissionen kan inte godta den plan för en affärsmässig nystart som ingår i det underlag från CFER som myndigheterna lämnat in till kommissionen, eftersom det konstaterats att planen, vid tidpunkten för den ifrågavarande transaktionen, inte kunde återställa företagets lönsamhet. Eftersom det stöd som beviljats den avyttrade enheten inte var förknippat med en plan för att återställa lönsamheten kan det inte likställas med omstruktureringsstöd, utan har i praktiken karaktären av driftstöd. Planen uppfyller därför inte villkoren i de berörda riktlinjerna.

(¹) 207 miljoner multiplicerat med en genomsnittlig långfristig räntesats på 6,5 % 1996.

Eftersom detta kapitaltillskott snedvrider konkurrensen i en utsträckning som kan påverka handeln mellan medlemsstaterna (se punkt i i denna del V) har det inslag av statligt stöd enligt innebörden i artikel 92.1 i fördraget och är, på grund av att det inte anmälts, följaktligen olagligt. Eftersom kapitaltillskottets förenlighet med fördraget i enlighet med kommissionens meddelade om inledande av förfarande i detta fall dessutom endast kunde undersökas enligt artikel 92.3 c i fördraget, på grundval av en ny omstruktureringsplan som särskilt visar att företagets lönsamhet kan återställas, är slutsatsen av ovanstående att kapitaltillskottet till den sunda delen av SDBO är ett stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden och att det är olagligt att genomföra det utan anmälan.

vi) Köparens sätt att betala

Efter att ha tagit del av den information som de franska myndigheterna lämnat in och som återges i del IV, vidhåller kommissionen att det var olämpligt att betalningen för att förvärva SDBO skedde i form av andelsbevis i CL i stället för i kontanter. Varje betalning i form av börsnoterade värdepapper, som har ett variabelt värde, kan i en sådan transaktion ge upphov till stöd eftersom staten säljer en del av sina tillgångar i utbyte mot köparens värdepapper. Att CDR innehar värdepapper i CL, om än tillfälligt, strider dessutom mot den strikta avgränsning mellan avyttringsenheten och CL som föreskrivs i beslut 95/547/EG. Varje försämring av värdet på CL påverkar värdet på CDR:s andelsbevis i CL.

Inga uppgifter om faktorer som kan motverka den risk som CDR utsattes för genom detta sätt att betala för avyttringen har inlämnats till kommissionen. Det är således föga troligt att en privat investerare i CDR:s ställe, innan utgången av transaktionen var känd, skulle ha accepterat att sälja sina tillgångar mot volatila värdepapper. Det förelåg en betydande förlustrisk mot bakgrund av försämringen av bankens resultat vilket hade lett till att undsättningsåtgärder anmäldes till kommissionen i september. Denna risk borde ha undvikits, särskilt med hänsyn till andelsbevisens volatilitet. Kursen på dessa hade sjunkit med ca 50 % mellan den 31 december 1995 och juni 1996. Kommissionen, som gör en analys på grundval av de villkor som var kända vid tidpunkten för transaktionen (och inte på grundval av den vinst som CDR senare gjorde på värdepapperna) anser att en privat aktör skulle ha krävt en rabatt i förhållande till börskursen av säljaren som kompensation för den risk som så volatila värdepapper som andelsbevisen i CL innebar, vilka hade fallit med nästan 50 % i värde under månaderna före transaktionen. Kommissionen anser således att transaktionen innebär ett stöd som uppgår till den rabatt som en privat aktör skulle ha krävt. Detta stöd är dock synnerligen svårt att uppskatta. CL betalade för

övrigt ett övervärde på 29,5 miljoner franska franc för att överta "den sunda banken", dvs. ca 60 % av transaktionsbeloppet, och kommissionen anser att det berörda stödet till CL inte kan överstiga detta övervärde på 60 % och att det därför inte finns anledning att inkludera det vid beräkningen av det stöd som är under granskning i detta beslut.

VI. SLUTSATSER

Vid avslutandet av det förfarande som inleddes den 18 september 1996 och utvidgades den 2 april 1997 beträffande kapitaltillskottet till och överlåtelsen av en del av SDBO till CL har kommissionen kommit till följande slutsatser:

- 1) Vid förfarandet för avyttring av den sunda delen av SDBO har inte den likabehandling som är önskvärd iakttagits mellan, å ena sidan, de åtta kontaktade potentiella köparna och, å andra sidan, CL. Eftersom förfarandet genomfördes utan en öppen anbudsinfordran skulle det ha anmälts till kommissionen enligt de kriterier som fastställs i den XXIII:e rapporten om konkurrenspolitiken. Förfarandet har i synnerhet inneburit att banker från andra EG-länder inte fått möjlighet att lämna anbud och följaktligen har konkurrensen på gemenskapsnivå snedvridits i en utsträckning som kan påverka handeln inom gemenskapen. Avyttringspriset på 50 miljoner franska franc för SDBO:s sunda tillgångar var alltför högt och innebar att CL betalade ett övervärde på 29,5 miljoner franska franc. Med hänsyn till avyttringspriset och det övervärde som CL betalade anser kommissionen slutligen att transaktionen inte inneburit ett statligt stöd till köparen, vilket i enlighet med vad som påpekades vid inledandet av förfarandet skulle ha varit fallet om avyttringspriset hade varit lägre än det verkliga värdet av de avyttrade tillgångarna.
- 2) Kapitaltillskottet till de SDBO-tillgångar som avyttrades till CL har ökat CDR:s förluster och bidragit till att de kostnader för avyttringsstrukturen överskridits som godkändes av kommissionen i dess beslut 95/547/EG och i dess beslut 98/490/EG om CL. De ytterligare förlusterna för avyttringsstrukturen kan dock inte tillskrivas CL på samma sätt som avsättningarna för nedskrivning av tillgångar i samband med överföringen av tillgångar från CL eller därefter under avyttringsfasen. Det är inte avyttringsprojektet som är orsak till dessa förluster utan ett beslut för vilket CDR:s ledning ensam har ansvaret och som fattades efter det att de berörda tillgångarna överfördes från CL till CDR. Det bör i detta sammanhang erinras om att även om CDR fortfarande är ett helägt dotterbolag till CL är det inte konsoliderat inom CL-koncernen och

CL deltar inte i något av CDR:s styrande organ eller kontrollorgan. Det berörda stödet är av ett annat slag och har ett annat syfte än stödet till CL. Härav följer att kapitaltillskottet till SDBO är en åtgärd riktad till "den sunda banken", vilken därefter omedelbart avyttrades, och inte till CL inom ramen för det övergripande avyttringsprojektet.

- 3) Det kapitaltillskott på 240,5 miljoner franska franc som genomfördes före avyttringen av den sunda delen av SDBO, vars värde dessförinnan var negativt och som aktieägaren skulle ha kunnat likvidera till en lägre kostnad, utgör ett statligt stöd till den enhet som mottog kapitaltillskottet eftersom en privat investerare under jämförbara omständigheter inte skulle ha genomfört ett sådant kapitaltillskott. Eftersom det inte anmäldes till kommissionen är det olagligt. Det har inte heller åtföljts av en omstruktureringsplan som belägger företagets lönsamhet, vilket i enlighet med vad kommissionen angav i sitt meddelande om inledande av förfarandet innebär att undantaget enligt artikel 92.3 c i fördraget, som är det enda som kan åberopas, inte kan tillämpas. Det berörda stödet är följaktligen inte förenligt med fördraget.
- 4) Det betalningssätt i form av andelsbevis i CL som tillämpades vid försäljningen av den sunda delen av SDBO är olämpligt vid en transaktion av detta slag, bland annat på grund av att avtalsparterna inte har likvärdig information för att bedöma värdet av värdepapperen. Sättet att betala strider även mot den önskade avgränsningen mellan CDR och CL. Det innebär ett stöd till CL motsvarande den rabatt på värdepapperen som en privat investerare skulle ha krävt för en betalning i denna form vid tidpunkten för genomförandet av transaktionen. Mot bakgrund av att CL betalade ett övervärde på 9,5 miljoner franska franc anser emellertid kommissionen att det berörda stödet till CL inte kan överstiga detta övervärde på 60 % av avyttringspriset och att CL därför inte fick ett stöd inom ramen för transaktionen.
- 5) Inom ramen för de åtgärder som omfattas av det förfarande som inleddes den 18 september 1996 är kommissionens slutsats att det kapitaltillskott på 240,5 miljoner franska franc från CDR till den del av SDBO som avyttrades till CL utgör statligt stöd. Kommissionen kan inte dra av försäljningspriset (50 miljoner franska franc) från detta belopp. Det belopp som CL

betalade utgör likaledes statliga medel enligt artikel 92.1 i fördraget och kan inte dras av från statliga medel som använts i transaktionen. Det stöd som CDR beviljat inom ramen för transaktionen uppgår till totalt 240,5 miljoner franska franc.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det kapitaltillskott på 240,5 miljoner franska franc som den franska staten, via CDR, beviljat SDBO före avyttringen av den sunda delen av dess verksamhet till Crédit Lyonnais utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet. Detta stöd är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.2 och 92.3 i fördraget och med artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet.

Artikel 2

Frankrike skall återkräva hela det belopp på 240,5 miljoner franska franc som motsvarar det statliga stödet i fråga. Dessutom skall ränta påföras detta belopp från och med den dag stödet beviljades och enligt den referensräntesats som fastställs av kommissionen för beräkning av nettobidragsekvivalenten för stöd i Frankrike.

Artikel 3

Den franska regeringen skall inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 april 1999

om ändring av beslut 1999/120/EG om upprättande av provisoriska förteckningar över anläggningar i tredje land från vilka medlemsstaterna tillåter import av djurtarmar

[delgivet med nr K(1999) 962]

(Text av betydelse för EES)

(1999/263/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 95/408/EG av den 22 juni 1995 om villkor för upprättande, under en övergångsperiod, av provisoriska förteckningar över anläggningar i tredje land, från vilka medlemsstaterna får importera vissa produkter av animaliskt ursprung, fiskprodukter och levande tvåskaliga mollusker⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 98/603/EG⁽²⁾, särskilt artikel 2.4 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 1999/120/EG⁽³⁾ upprättas provisoriska förteckningar över sådana anläggningar i tredje land som producerar djurtarmar.
- (2) Afghanistan, Costa Rica, Honduras, Japan, Lettland, Paraguay, Sydafrika, Turkmenistan och Uzbekistan har lämnat in förteckningar över anläggningar som producerar djurtarmar och som enligt intyg från de ansvariga myndigheterna är förenliga med gemenskapens regler.
- (3) Provisoriska förteckningar över anläggningar som producerar djurtarmar kan alltså upprättas för Afghanistan, Costa Rica, Honduras, Japan, Lettland, Para-

guay, Sydafrika, Turkmenistan och Uzbekistan. Beslut 1999/120/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De förteckningar över anläggningar som producerar djurtarmar i bilagan till detta beslut skall i alfabetisk ordning införas i bilagan till beslut 1999/120/EG.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 april 1999.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 april 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 36, 10.2.1999, s. 21.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

"País: AFGANISTÁN / Land: AFGHANISTAN / Land: AFGHANISTAN / Χώρα: ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ /
Country: AFGHANISTAN / Pays: AFGHANISTAN / Paese: AFGHANISTAN / Land:
AFGHANISTAN / País: AFGANISTÃO / Maa: AFGANISTAN / Land: AFGHANISTAN

1	2	3	4	5
4321	Arif Zarif Ltd Factories: Shohada, Kabul, Shaída-I, Heart	Kabul		
18046	Habib Waheed Ltd Factories: Parwan-3, Kabul, Panjwa-I, Kandahar,	Kabul		
3538	Afghon Casin Company Factories: Shohada-I salehin, Kabul Pulli Behsood	Kabul		
3775	Sharifyar Company Factories: Shah Shahid, Kabul Puli Saracha, Jalalabad	Kabul"		

"País: COSTA RICA / Land: COSTA RICA / Land: COSTA RICA / Χώρα: ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ / Country:
COSTA RICA / Pays: COSTA RICA / Paese: COSTA RICA / Land: COSTA RICA / País: COSTA
RICA / Maa: COSTA RICA / Land: COSTA RICA

1	2	3	4	5
124-DIC-99	El Arreo S.A.	Alajuela	Alajuela"	

"País: HONDURAS / Land: HONDURAS / Land: HONDURAS / Χώρα: ΟΝΔΟΥΡΑ / Country:
HONDURAS / Pays: HONDURAS / Paese: HONDURAS / Land: HONDURAS / País:
HONDURAS / Maa: HONDURAS / Land: HONDURAS

1	2	3	4	5
SUB-01	Honimex S.A. de C.V.	Tegucigalpa	Capital"	

"País: JAPÓN / Land: JAPAN / Land: JAPAN / Χώρα: ΙΑΠΩΝΙΑ / Country: JAPAN / Pays:
JAPON / Paese: GIAPPONE / Land: JAPAN / País: JAPÃO / Maa: JAPANI / Land: JAPAN

1	2	3	4	5
2855001	New Asia Trading Co. Ltd, Kawanishi Plant	Kawanishi	Hyogo	
2865001	Matsunaga Corporation Kansai Office Factory	Ako-Shi	Kyogo"	

"País: LETONIA / Land: LETLAND / Land: LETTLAND / Χώρα: ΛΕΤΟΝΙΑ / Country: LATVIA / Pays: LETTONIE / Paese: LETTONIA / Land: LETLAND / País: LETÓNIA / Maa: LATVIA / Land: LETTLAND

1	2	3	4	5
LV-11G	SIA 'SW-KOVER'	Demenes village	Daugvpils"	

"País: PARAGUAY / Land: PARAGUAY / Land: PARAGUAY / Χώρα: ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ / Country: PARAGUAY / Pays: PARAGUAY / Paese: PARAGUAY / Land: PARAGUAY / País: PARAGUAI / Maa: PARAGUAY / Land: PARAGUAY

1	2	3	4	5
05	Expacar S.A.	Asunción	Capital	
08	Frigobeef	Asunción	Capital	
13	I.P.F.S.A.	Asunción	Capital	
18	Guaraní S.A.	Asunción	Capital	
142	INCADER S.R.L.	Asunción	Capital	
143	TRIPAR S.A.	Villeta	Dep. Central"	

"País: SUDÁFRICA / Land: SYDAFRIKA / Land: SÜDAFRIKA / Χώρα: ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ / Country: SOUTH AFRICA / Pays: AFRIQUE DU SUD / Paese: SUDAFRICA / Land: ZUID-AFRIKA / País: ÁFRICA DO SUL / Maa: ETELÄ-AFRIKKA / Land: SYDAFRIKA

1	2	3	4	5
ZA 42	Exim International (Pty) Ltd	Maitland	Western Cape"	

"País: TURKMENISTÁN / Land: TURKMENISTAN / Land: TURKMENISTAN / Χώρα: ΤΟΥΡΚΜΕΝΙΣΤΑΝ / Country: TURKMENISTAN / Pays: TURKMÉNISTAN / Paese: TURKMENISTAN / Land: TURKMENISTAN / País: TURQUEMENISTÃO / Maa: TURKMENISTAN / Land: TURKMENISTAN

1	2	3	4	5
1	Individual enterprise 'Paykhas'	Maryjskij	Bazarskij district	
2	Non-profit trade and production association	Mary town		
3	Football club 'Nissa'	Ashkhabat town"		

”País: UZBEKISTÁN / Land: USBEKISTAN / Land: USBEKISTAN / Χώρα: ΟΥΖΜΠΕΚΙΣΤΑΝ /
Country: UZBEKISTAN / Pays: OUZBÉKISTAN / Paese: UZBEKISTAN / Land:
OEZBEKISTAN / País: UZBEQUISTÃO / Maa: UZBEKISTAN / Land: UZBEKISTAN

1	2	3	4	5
1	Arian Khafiz Ltd	Shura-Bazar	Tashkent”	